

душа-та ти обаче не ще да умре никога, но ще живѣе вѣчно.

И. Азъ не разумѣвамъ това, мамо.

М. Погледни тука, Иванчо. Ще напишѣ на тѣхъ таблицѣ толкова знакове, колко-то дни има година-та. Ако ти напишахъ още толкова знакове, щѣхъ да станѣтъ сички-ты двѣ години. Но ако рѣкѣ да напишѣ на всичкѣ-тѣ таблицѣ знакове, то колко години, мислишь, щѣхъ да станѣтъ?

И. Не знаѣмъ, мамо, може да станѣтъ десетъ години.

М. Добрѣ, и менѣ ся струва до десетъ. Кажи сега че ще напълнѣмъ десетъ таблицы съ такыва знакове; и тыя знакове колко години могатъ да станѣтъ?

И. Сто години; защото десетъ пѣти по десетъ правятъ сто.

М. Кажи че одая-та е пълна съ такыва таблицы, и всяка таблица е пълна съ такыва знакове, и сякой знакъ да прави еднѣ години; то колко години щѣхъ да сѣ всички-ты знакове?

И. А! мамо, това никой не може да прече.

М. Кажи, че всички-ты одаи колкото сѣ у дома сѣ пълни съ таблицы написани съ знакове, и щѣхъ да ся напълнятъ всички-ты къщи въ село-то съ тѣхъ. Послѣ кажи че ще ги занесешъ на поле-то, и ще да туришь всички-ты еднѣ вързъ другѣ, то колко години щѣхъ да станѣтъ?